

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

K agrarnemu gibanju na Angleškem.

Večini čitateljev naših je gotovo še v dobrem spominu lepo in korenito pisani članki, ki so pred nekoliko leti na tem mestu pod nadpisom „Green Erin“ obravnavali pekoče irsko vprašanje in slikali dolgovečno politično in ekonomsko revščino, a tudi občudovanja vredno neustrašnost trpečega in borečega se naroda na Irskem. Znano je tudi, da so naslednja leta pogumni Irci pod vodstvom Parnella marsikaj dosegli v izboljšanje svojega stanja, da so jih zlasti zemljiški zakoni vzdignili in rešili iz brezozirne samovolje zakupodalcev, angleških lordov in „absenterjev“. Toda s tem je bilo agrarno vprašanje pregnano le iz jednega dela Velike Britanije, čedalje glasneje pa je prihajalo iz drugih, angleških in škotskih pokrajin, ker tudi tam je kmetijski narod uvidel, da je trpin, pri vsem tem pa lačen, da se mu delo ne izplača, da se ob njegovih žuljih redi le veliki zemljan, zakupodalec. Uvidelo se je, da so pogoji kmetijskega življenja in dela neznočni, da so zemljiške razmere na Angleškem za našo dobo neosnovane, ker še zmirom nosijo na sebi pečat pogibeljnega fevdalstva in konservatizma, čeprav se je čas preminjal in se preobrazil. Oživljala se je tudi zavest, da te podedovane neprilike potisnejo angleškega in škotskega poljedelca v gmotni prepad in v grob, ako se jim krepko in o pravem času pot ne zastavi. In tako je tudi za Anglijo in Škotsko postalo agrarno vprašanje godno za nujno rešitev. In kakor so nekdanj Garnier, Pagès in Thiers za Francijo zahtevali vsaj toliko svobode, „kolikor je ima Avstrija“, tako sedaj angleški in škotski kmetje (farmerji) hočejo, da se jim podeli vsaj tak zemljiški zakon, kakršni imajo zakupojemniki na Irskem v varstvo svojih pravic.

Zemlja na Angleškem in Škotskem je po svojem največjem delu lastna zemljanom, vlasteljskim „rodbinam“, katerih pa je le malo v primeri s številom preprostega naroda. Cele „grofije“ imajo v lasti lordje, in nekateri izmed njih so taki, da se rajši po svojih zemljiških šetajo ali za divjačino pojajo, nego da bi je izročili pridnim kmetijskim rokam v obdelovanje. Še zmirom prav pravi tisti pisatelj, ki je rekel, da je zemlja na Angleškem ustvarjena

bolj v zabavo, v čast in bahanje posameznim rodbinam, kakor pa za blaginjo in življenje ljudem.

Stotine podedovanih grehov, bremen in davkov tlačijo angleškega kmeta še dandanes in njegova domovina le malokaj vé o tem, kako se je vse glede zemljišč in lastnin prekucnilo skoro povsodi na kontinentu v prejšnjem in sedanjem stoletju. Vrh tega pa sta par in stroj ekonomske razmere iz globočine gori pretresla in preosnula. Sedaj že ni veliko razlike, ali žito pridelujem na Angleškem, ali pa če je na angleški trg pripeljem pridelamo iz Minnesote, iz Avstralije ali pa sem od Azovskega morja. Toda farmer v zahodni Ameriki obdeluje svojo svojino, lastno zemljo, ne tiščijo, ne dražijo mu pridelkov bremena in mala vozina, ki jo plača, da svoja žita prepelje v Anglijo, je ničla proti zakupnini, davkom itd., ki jih angleški kmet mora uračunati v stroške pridelovanja. Ameriško žito torej lahko konkurira proti domačemu angleškemu žitu in jasno je, da je tudi na Angleškem boljše žita kupovati nego pridelavati v dosedanjih zemljiških in zakupninskih razmerah. S tem pa je tudi izrečeno, da ogromni večini poljedelcev bide zadnja, smrtna ura.

Ni se čuditi tedaj, da je na dnevnem redu angleške politike poleg znamenitih vnanjih vprašanj krepko tudi zarisano vprašanje agrarno, da ne bode dolgo, ko interesantno vprašanje pride pred angleški parlament z novim obrazom. To se daje najvarneše sklepati iz poslednjih izvenparlamentnih govorov sira Charlesa Dilke-ja in Chamberlaina, oba radikalna člana Gladstonovega kabineta. Zlasti Chamberlain, načelnik trgovskega urada in priljubljeni „tribunus plebis“, trdi, da ne gre več odlašati, nego, da se je i parlamentu pečati z agrarno reformo; kmetje, farmerji, zakupci morajo dobiti vsaj toliko pravic, da bodo laglje konkurirali s kmeti po drugih deželah. Zakupec irski dosegel je po zemljiškem zakonu, da se mu je zakonito določila primerna zakupnina, da je sedaj glede zakupne pogodbe varen pred muhami zemljiškega gospodarja in da more nadomestilo terjati za vse zboljške, ki jih obrne v prid zakupljenega zemljišča. Najmenj toliko gre tudi angleškim in škotskim poljedelcem, in to se tudi mora zgoditi, kajti, izgovoril je Chamberlain, — zemljišče, lastnina vendar ni večji, sveteljši svojina, kakor so

druge svojine sploh, in prav tako, kakor druge svojine mora se tudi lastnina uklanjati zakonitim omejitvam, ki so za obči prid.

Pravični boj angleških farmerjev ima torej v kabinetu samem jako močne zaslombe. Novi volitveni zakon podelil je novima dvema milijonoma volitveno pravico, skoro samim takim, ki ječijo pod neznosnimi agrarnimi razmerami. Morebiti že prihodnje volitve dokažejo, da se novi poklicanci zavedajo pridobljene važne pravice, da je agrarno gibanje storilo jeden korak naprej. Agrarna ustava britskih otokov odsvit je davno osmešenega fevdalizma, ki se je v Angliji navzlic cvetoči politični svobodi poleg nje ohranil še v mnogih razmerah. Po velikih latifundijah umerjena je angleška ustava, daje torej zemljanom ali velikim posestnikom tako neprimerno oblast, kateri bi se bilo čuditi, če bi ne dušila interesov in koristi naroda. Baš zemljani se najboljše upirajo proti opravičenim zahtevam angleškega kmeta. Nočejo se sprijazniti z novim časom, ki tukaj kakor tudi za druge razmere terja, da se dobro ne godi samo manjšini, nego večini, ne posameznikom, nego občnosti, narodu. A tudi tukaj se bodo izpolnile besede: „Eppur si muove!“

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 23. januarja.

V vsaki seji se oglašajo novi predlogi in se stavlajo vprašanja do vlade. Mej predlogi je omeniti dr. Meznikovega, po katerem se ima znani zakon z dne 27. decembra 1880 o obdačenji posojilnic tem zavodom na korist spremeniti. Davkarske oblasti so namreč posojilnice obkladale s taciimi pristojbinami in davki, da so olajševalne določbe omenjenega zakona postajale iluzorične. Dr. Meznik tedaj predlaga, da bi tudi take posojilnice uživale dobrote gori omenjenega zakona, katere svoj denar, kar ga ne morejo zadružnikom sposojevati, nalagajo pri družih denarnih zavodih; dalje, da se ne sme računati davek od obrestij tacihi denarnih ulog, katere zadružniki nalože v posojilnici.

Blizu jednak nasvet stavlja je dr. Menger. Oba predloga izročila se bosta odseku za hranilne in posojilne zadrage, ki bode gotovo to zadevo kmalu

LISTEK.

Luzern.

Iz zapiskov kneza D. Nehljudova.

(Ruski spisal grof L. N. Tolstoj, posl. Vrbanov.)

(Dalje.)

— To ni, rekel je; — a tu glavno on est très serré pour la police, rečem vam. Tukaj po teh republikanskih zakonih vam ne dovolijo peti, a v Italiji morete hoditi, kolikor hočete, vam nikdo niti besede ne reče. Tu pa, če hočejo, vam dovolijo, če pa nečejo, pa ves lahko denejo v zapor.

— Kaj še?

— Da. Ako vas že jedenkrat opomnijo, pa boste še peli, denejo vas v zapor. Jaz sem že tudi bil zaprt tri mesece, rekel je, smehljajoč se, kakor bi to bil jeden najprijetnejših njegovih spominov.

— Oh, to je strašno, — rekel sem. — Zakaj pa?

— To je že tako tukaj, po novih republikanskih zakonih, nadaljeval je, vedno bolj navdušen. Tega nečejo razumeti, da tudi ubožec mora kako živeti. Ko bi jaz ne bil pohabljenec, bi pa delal. A če pojem, mari delam s tem komu kako škodo?

Kaj je to takega? Bogatini živé, kakor hočejo, a un pauvre tiaple, kakor jaz pa še živeti ne more. Kaki republikanski zakoni so to? Ker je tako, tedaj mi nečemo republike, kaj ne, milostljivi gospod? mi nečemo republike, a mi hočemo... mi hočemo samo... mi hočemo... umolknil je malo: mi hočemo naravnih zakonov.

Nalil sem mu še kozarec.

— Vi ne pijete, rekel sem mu.

Vzel je v roko kozarec in poklonil se mi.

— Jaz že vem, kaj hočete, rekel je, mižikajoč z očmi in žugajoč mi s prstom: — upijaniti me hočete, da bi gledali, kaj bode z menoj, a to se vam ne bode posrečilo.

— Zakaj bi vas hotel upijaniti? rekel sem: — hotel sem vam samo veselje napraviti.

Bilo mu je težko, da me je razžalil, napak raztolmačivši moje namere, bil je žalosten, ustal je in prijel me za komolec.

— Ne, ne, rekel je s prosečim izrazom gledajoč me s svojimi mokrimi očmi: — jaz sem se le šalil.

In za tem je izpregovoril neko strašno zamotano, prekanjeno frazo, ki bi bila imela pokazati, da je vendar dober človek.

— Je ne vous dis que ça! zaključil je.

Tako sva dalje pila in pogovarjala se s pevcem, natakariji so pa naju še vedno opazovali, in kakor se mi je zdelo, se nama posmehovali. Če tudi me je zanimal razgovor, vendar nesem mogel, da ne bi tega zapazil, in reči moram, jezilo me je bolj in bolj. Jeden iz njih je ustal, stopil je k najhmemu možu in gledajoč ga v zobe, začel se mu smejeti. Jaz sem že tako bil zbral dovolj jeze na prebivalce Schweizerhafa, a do sedaj je na nobenega nesem stresel, a to natakarsko občinstvo me je še bolj razdražilo. Švicar, ne da bi se bil odkril, prišel je v sobo, a oprši se na mizo, sel je poleg mene. Ta poslednja okoliščina je zadela moje samoljubje in ponos, naredila je konec moje potrpežljivosti in dala izhod moje davečje jezi, ki se je ves večer zbiral v meni? Zakaj se mi on pri vratih, kadar sem sam, nizko priklanja, a sedaj, ko sedim pri potujočem pevcu, se pa useda poleg mene? Napolnjevala me je vsega ona kipeča nevolja, katero jaz rad imam v sebi in jo še sam vzbujam, kadar se me polastuje, kajti pomirljivo upliva na me in mi daje, če tudi le za kratek čas neko nenavadno gibčnost, energijo in fizično in moralno silo.

(Dalje prih.)

in povoljno rešil in o tej priliki tudi obravnaval prošnjo „Zveze slovenskih posojilnic“, ki zadeva razne želje.

Vladni predlog o zakonskih naredbah proti anarhistom izročil se je posebnemu odseku 24 ugov.

V današnji seji bode dr. Roser utemeljil predlog, da naj se za hranilnice vendar enkrat sklene poseben zakon, ker stari regulativ od l. 1844 nikakor ne ugaja sedanjim razmeram. Tudi ta predlog se bode izročil odseku za hranilne in posojilne zadeve.

Zakon o zidanju železnice Ljubljana-Kamnik se danes še ni predložil. Pravijo, da se finančni minister protivi podporam za lokalne železnice. Kakor vse kaže, bode Kranjsko moralo še tudi to sesijo prebiti, ne da dobi kak kosček železnice.

Slovenski državni poslanci zrazili so vdovi g. Karola Rudeža svoje globoko sožaljenje o izgubi vselej zvestega rodoljuba in tovariša.

Dva samostalna predloga.

II.

Čim bolje se množe zahteve, katere stavlja splošni napredek do posamičnih členov človeške družbe, tem več mora tudi moderna šola zahtevati od učencev, katere vzgaja za življenje. Zato so pa tudi današnje osnovne šole osnovane tako, da se mora dete, ustopivši vanje, prav marljivo lotiti učenja, ako hoče napredovati v vseh učnih predmetih enakomerno in uspešno. Umevno je, da je to mogoče le tedaj, kadar je bila domača vzgoja taka, da je budila v detetu željo po pouku in veselje do njega ter mu ob enem bistrila um in spomin.

A za tako ugodnih okoliščin dano je duševno razvijati se le relativno pičlemu številu otrok; kajti take odgoje glavni pogoj je, da so roditelji sami olikani in v svesti si vsestransko svojih dolžnostij do dece, ob enem pa, da jim ne primanjkuje za to odgojo potrebnega časa. Ker pa v največjih slučajih skrb za vsakdanje življenje nadkriljuje vse ostale skrbi roditeljev, prepuščena je navadno deca tako dolgo, dokler na začenja obiskovati javnih šol, sama sebi, kar je navadno razvoju njenih naravnih darov in zmožnosti na kvar.

Da se odpomore temu, začela so si po mestih, kjer stanuje skupaj večje število rodbin, katere ne morejo domačej odgoji otrok posvetiti potrebne skrbi, ustanovljati otročja zabavišča, katerim je naloga deco v starosti od štirih let dalje za gotove dnevne dobe vsprejemati pod nadzorstvo ter s primernimi igrami skrbeti zato, da se počno v njej razvijati naravne sposobnosti in uriti jim spomin.

Ni mi treba poudarjati, da imajo taki zavodi tudi veliko važnost v нравstvenem oziru, kajti mnogokrat so roditelji, ki morajo po cele dneve biti v delu, primorani pustiti svojo deco doma brez nadzorstva in to ima po mestih, kjer mnogo rodbin stanuje vkupé in je deca v nežnej mladosti že izpostavljena raznim pogubnim uplivom, jako slabe nasledke za нравstveno odgojo. Tudi iz tega ozira so tedaj otročja zabavišča, v katerih ostaja deca ves oni čas, ko jej nedostaja roditeljskega nadzorovanja, pod pažnjo učiteljskega osebja, prevažnega in velikega pomena.

V Ljubljani doslej razen dveh privatnih otročjih zabavišč, nesmo imeli tacihi zavodov. Od teh pa je samo otročja varovalnica pri sv. Florijanu bila pristopna tudi deci nepremožnih roditeljev, v tem, ko so se v drugo otročje zabavišče gospodičen Rehnovih vsprejemali le otroci proti mesečni nagradi.

Preteklo leto nam je pač prirastlo tretje otročje zabavišče, v katero imajo pristop vsi otroci brezplačno in še celo proti posebnej nagradi, katera se jim daje v učnih pripomočkih in obeča celo v napravi obleke. To zabavišče pa ni navstalo iz dobrega namena in zato, da bi se bilo z njim zadostilo splošno občutnej in priznanej potrebi; ampak iz onega demoničnega namena, ki slove odnarodjenje. Ustanovilo ga je namreč na željo one Ljubljanske klike, katere se zdi življenju naloga, da deluje v našem mestu proti prvotnemu prebivalstvu, društvo, čegar korenine tiče v nemški zemlji zunaj avstrijske države; društvo, katero je s svojim agresivnim postopanjem mej nenemškimi narodi naše skupne domovine avstrijske pomagalo v poslednjih letih povečavati narodnostna protivja; — ustanovilo z namenom, da že v mladih srcih nežne mladine budi sovraštvo in zaničevanje do materinega jezika slovenskega ter v mlade duše zasaja strupeno in ostudno rastlino jadrnega renegatstva. To novo

otročje zabavišče nemškega „Schulvereina“ ne moremo tedaj smatrati, dokler ima sedanji svoj namen, za potrebno in svrhi odgovarjajoče, temveč za narodnosti škodljivo, ker po svojih namenih odnarojuje.

Zato mora pa biti skrb mestne občine, katera je poklicana, da skrbi po mogočnosti za vse omiko in omiko svojega prebivalstva pospešujoče in нравstveno odgojo podpirajoče potrebe svojega prebivalstva; da ustanovi potrebno število otročjih zabavišč in jaz stavim naslednje predloge:

Slavni mestni zbor naj sklene:

1. Najkasneje do 1. maja 1885. ima se ustanoviti prvo mestno otročje zabavišče s slovenskim poučnim jezikom;

2. Mestnemu magistratu se naroča, da po posvetovanji s šolskim odsekom izbere za ta zavod primeren del mesta, najame stanovanje in pazniško osebje ter sploh stori v izpeljavo prvega sklepa vse potrebne korake;

3. Finančnemu odseku se naroča, da stavi v proračun za leto 1885 v ta namen potrebno svoto.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. januarja.

Vlada si še vedno prizadeva, kako bi osnovala srednjo stranko v **državnem zboru**. Njeni poskusi so že večkrat spodleteli, pa zato ne popusti te ideje, temveč obrne se vselej na drugo stran. Sedaj bi rada česke fevdalce izvabila iz českega kluba, kakor se govori, in jih pregovorila, da bi osnovali poseben klub, kateremu bi narodno vprašanje ne bilo več prva stvar, ampak konservativizem. To bi bilo jako škodljivo za avstrijske Slovence in nadejamo se, da se ne posreči. — Kakor se da posneti iz českich listov, česki poslanci ne bodo glasovali za anarhistični zakon, vsaj v tej obliki ne, kakor ga je predložila vlada. Ta zakon ima preveč drakoničnih določeb nasproti društvom in časnikom. „Pokrok“ tudi pravi, da ni prav, da zakon govori povsod le o socializistih, in ne dela razlike mej socializisti in anarhisti. Izraz socializist je preobširen. Socializisti neso nevarni državi, ampak utegnejo biti celo koristni, ako po zakonitem potu skušajo zboljšati svoje stanje. Nevarni so le anarhisti.

Po časnikih, zlasti židovskih, se je razširjala vest, da so semenišniki v Djakovem ovirali s silo uradni posel tamošnjemu okrajnemu načelniku. Vse to je pa prav za prav imelo le namen očrtniti vladiko **Strossmayerja**. Res se je tudi vršila neka preiskava, kajti tamošnji seminaristi so si bili nakopali jezo okrajnega načelnika, in to zato, ker se mu neso hoteli klanjati. Zato so jih pa dolžili, da kmete ščuvajo proti državnim oblastvom, pa preiskava je pokazala, da je vse to bila le nesramna denunciacija. Časniki morajo sedaj preklicavati svoja izmišljena poročila.

Staro- in Mladorusini v **Gallciji** so se pogajali, da bi skupno postopali pri prihodnjih volitvah v državni zbor. Ta pogajanja so se baje razbila in Starorusini se sedaj ne bodo udeležili volitve, ker nimajo upanja, da bi zmagali s svojimi kandidati. V krajih, kjer so prej bili voljeni Rusini, je poslednji čas nastavljenih mnogo odločnih političnih uradnikov, kateri bodo agitovali za poljske kandidate. Tako se vsaj piše nekemu Dunajskemu listu iz Levova.

Vnanje države.

Jutri so volitve za **francoski** senat, zato je ta dan jako pomenljiv za republiko. Kakor je pričakovati, pridobili bodo republikanci več sedežev. Posebno huda bode borba v Parizu, kjer si stojte tri stranke, republikanci, radikali in socializisti nasproti.

Italijanski listi pišejo, da vlada odpošlje še drugo ekspedicijo v Afriko. „Tribuna“ poroča, da bode ta ekspedicija brojila 10.000 mož ter odide v dveh oddelkih po 5000 mož in se bode udeležila vojne v Zgornjem Egiptu. Po drugih poročilih bode pa ta ekspedicija mnogo manj številna, ter bode posela le luke egiptovskega Sudana. Italija hoče vsekako pridobiti kake kolonije v Afriki.

Ker se poslednji čas v **nemških** vladnih in parlamentarnih krogih izraža misel, da bi se Brindisi izbral za izhodno luko nemške subvencionirane vožnji, kajti ta pot bil bi najkrajši, dokazujejo naši prusofili, da bi pa za Nemčijo ne bil baš ugoden. Izračunili so, da bi skozi Trst iz največ nemških mest po sedanjih železniških tarifih bil izvoz blaga najcenejši, še cenejši, kakor skozi Genovo, skozi Brindisi pa najdražji.

Iz Nemčije prihaja vest o novem **anarhističnem** atentatu. Policijski komisar v Elberfeldu, najglavniši priča v Niederwaldski pravdi, izginil je brez sledu. Sodi se, da so ga anarhisti spravili s pota. — Znamenita je vest, ki prihaja iz Amerike. V Chicagu ima kakih 2000 anarhistov, večinoma Nemci, redne vojaške vaje, da se izurijo za bodoče boje. Vsak ima popolno vojaško orožje.

Angleški ministerski svet je neki sklenil, da se francoski predlogi o uredbi **egiptovskega**

finančnega vprašanja vsprejmo za podlago daljšim pogajanjem s pogojem, da se ne uvede večstranska kontrola. Anglija je pripravljena dovoliti, da tudi Rusija in Nemčija dobita svoja zastopnika pri blagajnici egiptovskega državnega dolga, a pravice blagajnici se ne bi smele nikakor razširiti. Mesto pomanjšanja obresti naj se uvede obdačenje kuponov po želji Francije. Egipt naj vzame 9 milijonov funtov sterlingov na posodo in Anglija je pripravljena dogovarjati so o mednarodnem jamstvu, kateremu bi pa vendar morale pritriliti vse vladi.

Perzijski šah hoče poslati ekspedicijo 2000 mož proti Jomut-Turkomanom v Asterabad, da brani svoje vrhovno gospodstvo z orožjem. Ruska vlada je pa neki protestovala proti temu.

Kitajska vlada je naročila več pušk po Berdanovem sistemu v ruskih državnih tovarnah, kakor poročajo ruski listi.

O poslednjem boji **sudanske** ekspedicije pri Abu-Klea studenci izvemmo sledeče podrobnosti. General Stewart ostavlja je 8. t. m. Korti, 12. prišel v Gakdul, od koder je po dvanajdnem počitku v Metammeh. Ta oddelek bil je sestavljen iz velblodskega voja in gardinih pomorščakov in sicer bilo je 380 mož težkega velblodskega voja, 350 lahkih konjikov, 1 eskadron 19 husarskega polka, broječ 90 mož, pol batalijona to je 175 mož Susseškega polka, 3 topi, 30 ženičev, 50 mož pomorske brigade, vkupe 1450 mož. Pol Susseškega polka in 80 mož Esseškega polka ostali so kot posadka v Gakdulu. Drugi vojni oddelek 2914 mož broječ, ki ima s seboj 9 topov, je na potu proti Kartumu. Misli se, da bode ta kolona, ko bode zasela Kartum, potem se z Gordonovimi parniki vred podala pred Berber, da osvoji to mesto. Boj pri Abu-Klea studenci bil je jako hud. Arabci so se pokazali odlične bojevalce, pridrli so jedenkrat angleški karé, kar se še Napoleonovim vojakom pri Waterloo ni posrečilo, kakor pravi nek angleški list. Le največje energiji in hrabrosti angleških častnikov in vojakov se je posrečilo premagati sovražnike. S tem bojem pa nikakor še ni zagotovljen uspeh ekspedicije. Domačini Angležem napočna poročila prinašajo o sovražnikove moči, tako da ti prav nič ne vedo, ali jih čaka še na stotine ali na tisoče sovražnikov. Zato je še lahko mogoče, da sudansko ekspedicijo zadene jednaka osoda, kakor je vojsko Hicks-paše. Za Angleže je tem nevarnejši, ker se sovražnik lahko vsak dan pomnoži, sami pa ne morejo dobiti za časa nobene pomoči, k večjemu od Abesinije, o katere se govori, da je obljubila Angležem pomoč. Napala bode namreč Mahdija, ko se bode začel umikati proti jugu.

Dopisi.

Z Dunaja 23. januarja. [Izv. dop.] Zopet so imeli nemško-židovski časopisi dovolj prilike trobiti mej svet, kako nedolžna je pesen: die wacht am Rhein. Povod temu bila je — risum teneatis amici — slavnost, katero so priredili Dunajski germanisti na čast imenu in spominu slavnih bratov Grimmov. Kaj ne da, prav pripravno mesto za tako pesen je učenjaška slavnost.

A ravno ti časnikarji Abrahamovega rodu, ki so poročali o popevanji te pesni, pozabili so omeniti govora prof. Erika Schmidt-a, kateri je v jednatem govoru nemškim kričatem dokazal, da slavnima bratoma nič ni bilo tako nevsečno in zoperno, nego takozvana „deutschthümelei“; wäre jemand — da se poslužujem govornikovih besedij — zu unsern beiden brüdern mit dieser deutschthümelei in die stube gekommen, so hätten sie ihn einfach an die luft gesetzt. O tem govoru židovsko-nemški listi se ve da neso poročali, pač pa o prekrasnem tuljenji pesni „wacht am Rhein“, ki se je na tem komersu, da si je bila zmerna stranka zoper to, dvakrat intonirala.

Razun tega se je še nekaj prav interesantnega na tem komersu pripetilo, česar ne smem zamolčati, ker bi imelo sicer slavno občinstvo napačne pojme o nadopolni mladini našega Ljubljanskega kapitala in njega inteligenciji. Tragi-komično ulogo namreč igral je tisti večer dr. H., predsednik zloglasne „Carniole“ v Ljubljani in zastopnik Graških germanistov (profesorjev in dijakov). Prišel je tja, ter se jako živo in učeno obnašal; ko je pa bilo treba povedati, od kod je in kaj hoče — vox faucibus haeret, in revež ni spravil ni jednega celega stavka na dan. Vsi so sprevideli kritičen njegov položaj, ter hoteli z rokoploskom in bravo-klici pokriti njegov propad. Pomagalo pa vse skupaj ni nič; blamiral se je, kakor morda še nikoli. Poskušal je še jedenkrat nesrečni svoj govor pričeti, pa ni nič popravil.

Menda bode ta blamaža vročerknega zastopnika tajekrajnerstva vsaj nekoliko ohladila.

Graški germanisti so se mu pa gotovo tudi po svoje zahvalili, da jih je na tako dostojen način zastopal. Tudi „Carniola“ si more le čestitati k tacemu predsedniku! — ni—

Iz Koprca 22. januarja. [Izv. dop.] Pri tukajšnji okrajni sodnji bila je, kakor se vam je že brzojavilo, danes obravnava proti bivšemu županu, odvetniku in deželnemu poslanecu dru. Gambiniju in drugovom, ki so v dan 19. novembra p. l. dijake tukajšnjega učiteljskega napadli in jednega ranili. Tatijski zatoženci so obsojeni in sicer: Dr. Gambini na globo 30 gld. ali 6 dni zapora, Baseggio, bolnišnice ravnatelj, na globo 25 gld. ali 5 dni zapora, in Derin na 5 dni zapora. Ta razsodba je Talijane osupnila in hudo dirnola, ker je pokazala, da nismo brezpravni in da se Talijani in irredentovci ne smejo rogati obstoječim zakonom.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 22. januarja.

(Dalje in konec.)

Odbornik dr. vitez Bleiweis meni, da ker se je v zadevi nemške šole zamudil obrok za pritožbo, da so se gospodje, katerih se to tiče, osmešili.

Mestni odbornik g. Hribar neče odgovarjati dr. vitez Bleiweis-u, čigar očitania so naperjena na napačno adresno. A naglašati hoče drugo stvar. Iz vsega dogovarjanja, iz vseh dopisov c. kr. vlade in ministerstva je razvideti, da se je z nekako posebno skrbjo gledalo na malo peščico nemških in nemškutarskih otrok, da bi isti v pouku napredovali. V mestnih ljudskih šolah pa je 2000 slovenskih otrok brez pouka v svojem maternem jeziku zaradi peščice nemških otrok in ministerstvo dovoljuje uvedbo slovenskega učnega jezika le pod pogojem, da se prične učiti nemški jezik v tretjem razredu kot obligaten predmet. Govornik misli, da je le postulat ravnopravnosti, ako se tudi v nemških ljudskih šolah prične s poukom v slovenskem jeziku, kot obligatnem učnem predmetu in nasvetuje, da se v tej zadevi pošlje prošnja c. kr. deželniemu šolskemu svetu.

Odbornik Ravnikar nasvetuje, naj se sklene prošnja na c. kr. deželni šolski svet, da se v mestne ljudske šole slovenski učni jezik upelje najedenkrat, ne pa kakor je to ministerstvo odločilo, polagoma, pri nemških ljudskih šolah pa naj ostane pri navedbi ministrovi.

Odbornik dr. Tavčar zahteva od podžupana, da dra. vitez Bleiweis-a zaradi razžaljivega izraza „osmešili“ pokliče k redu.

Podžupan g. Petričič ne vidi v tem izrazu nič razžaljivega.

Poročevalec dr. Tavčar pravi, da se je gosp. dr. vitez Bleiweis usel na stol velikega državnika, češ, jaz sem v dotiki z vladnimi krogi, jaz sem vedel že prej, kako se bo stvar izšla, da bo mesto podleglo. No, to je vedel kdo drugi, kakor tudi to, na čigav ukaz in željo se je stavil dotični predlog v mestnem zastopu. A dr. vitez Bleiweis nasvetoval je, naj bi mestni zastop napravo nemških ljudskih šol sklenil prostovoljno, tega pa mestni zbor ni hotel, ker smatra te šole nepotrebne in ko bi bil iste sam sklenil, pal bi odium vsega tega le nanj. Danes pa mestni zastop ne sklepa iz svoje prave volje, zategadelj pada odium na oblast, katera je naredbo zaradi naprave teh šol izdala. Iz proste volje pa bi mestni zastop Ljubljanski ne bil sklenil naprave nemških ljudskih šol, predno se ni potreba istih postavno dokazala, gotovo pa ne in gloriam neke politike, katera se v najnovejšem času tira. Pritožba bi se bila uložila, da ni upravno sodišče o pritožbi mesta Liberce odsodilo tako, kakor se je naglašalo. Ker mestni zastop neče z glavo skozi zid, stavlja je šolski odsek dotične predloge. Poročevalec torej o prebrisanosti ali „smešnosti“ niti dalje govoriti neče.

Pri glasovanju se vsprejmo predlogi šolskega odseka in nasveti mestnih odbornikov Hribarja in Ravnikarja.

Na predlog poročevalca dr. Tavčar-ja se sklene o letnem poročilu Ljubljanskih mestnih šol, obravnavati v tajnej seji.

Domače stvari.

— (Za pokojnim knezoškofom Pogarjem) bil je danes ob 10. uri v stolni cerkvi slovesen requiem. Navzoč je bil stolni kapitelj, bogoslovci s svojimi profesorji in mnogo občinstva.

— (Slovstveni zabavni večer,) tako mu je odslej oficijalno ime, bil je zopet yčeraj zvečer in udeležilo se ga je 47 gospodov. Predsedoval je g. Josip Kušar, berilo pa je imel g. Vatroslav Holz, ki je, deloma v krasnih stihih opisaval

slast in poezijo potovanja in lepoto slovenske domovine. Po tem berilu, z živo pohvalo vsprejetem, spominjal se je dr. Zarnik pokojnega Karola Rudolfa in sklenilo se je, da se gospoj vdovi izrazi pismeno sožaljenje. Sklenilo se je dalje na predlog g. Trstenjaka, da se priredi pod naslovom „Gregorčičev večer“ banket v Čitalniški dvorani, ter izvolil se je v ta namen odsek treh članov. Vsprejel se je naposled gosp. dra. Tavčarja jako umestni in korenito osnovani predlog, da se proti zlobnim napadom na pesnika Gregorčiča sestavi in objavi slovesen protest, kateri podpisajo vsi člani slovsstvenega zabavnega večera.

— (Slovensko gledališče.) P. T. Slavno občinstvo opozarjamo na predstavo: Danes bomo tiči! „Einen Jux will er sich machen“, burka s petjem v štirih dejanjih. Po Nestroyi poslovenil Ivan Železnikar. Ker so na našem slovenskem odru burke jako redke prikazni, preverjeni smo, da bode slavno občinstvo tudi takrat z mnogobrojnimi pohodom počastilo požrtovalnost naših vrlih diletantov.

— (Pravil mestne hranilnice Ljubljanske) ministerstvo ni potrdilo, ker manjka privolitve deželnega zbora, oziroma deželnega odbora, po občinskem redu.

— (Trg Šent Jurij pri Celji) odposlal je državnemu zboru prošnjo, da se naj v volilnem redu za državni zbor uvrsti v skupino mest in trgov.

— (Premembe pri mestnem zdravništvu.) V zadnji tajni seji mestnega zbora se je sklenilo: 1. Zdravljenje mestnih ubozih izroči se mestnim zdravnikom dru. Ambrožiču in dru. Illnerju, ter se v ta namen mesto razdeli v dva oddelka. Na desnem bregu Ljubljaniče stanojčče uboge bolnike oskrbuje dr. Ambrožič, na levem bregu dr. Illner. Vrh tega opravljata tudi znanprej vsa njihova dosedanja opravila, le pri vojaških vizitacijah ima namesto dra. Ambrožiča posredovati fizik dr. Kovač. 2. Dr. Illnerju se odmeri plača 1000 gld. in dve 10% petletnici, dru. Ambrožiču pa 800 gld. in dve 10% petletnici. Mestni fizik dr. Kovač se ima znanprej baviti izključljivo s fizikatnim poslom, zdravljenje in ordiniranje revnim bolnim ne spada več v njegov posel.

— (Poročil) se je v 21. dan t. m. gospod Josip Hubad, c. kr. gimn. profesor v Kranji z gospico Ivanko Pavšlerjevo.

— (Čitalnica v Šiški) priredi v ponedeljek dne 2. februarja 1885 slavnostno besedo in ples v spomin Valentina Vodnika v Kozlerjevi zimski pivarni. Spored: 1. B. Ipavic — ouvertura „Tičnik“, svira vojaška godba c. k. pešpolka baron Khun. 2. Nedved — „Pozdrav“, moški zbor. 3. Gregorčič — „Kmetскеj koč“, deklamacija, gospica Košenina. 4. Stegnar — „Naš mešani zbor“, mešani zbor. 5. pl. Donizetti — Terzetti iz opere „Lucrecia Borgia“, svira vojaška godba. 6. K. Mašek — „Kaj bi mi srce ogrelo“, moški zbor. 7. J. Strauss — potpourri „Prt kraljice“, svira vojaška godba. 8. Hugo Sattner — „Opomin o petji“, mešani zbor. 9. Tidl — „Serenada za flavto in rog“, svira vojaška godba. 10. „Krojač Fips“, burka s petjem v 1 dejanji, poslovenil D. Hostnik. Besedi sledi ples. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za čitalnične ude prosta; za neude 40 kr. Odbor.

— (Odbor slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“) opozarja še jedenkrat vse p. n. častite društvenike, da blagovolijo udeležiti se polnoštevilno občnega zbora, kateri bode jutri, v nedeljo 25. t. m., točno ob 2. uri v restavraciji Ljubljanske Čitalnice.

— (V Zagrebu) bil je v četrtek v Maksimiru dvoboj. Bila sta se poslanca dr. Izidor Kršnjavi in Pavlovič in sicer s pištolami na 20 korakov. Sekundantje so bili gg. Dedović, Popović, dr. David Starčević in dr. Bakarčić. Dvoboj imel je dober izid, kajti dvobojniki ni bil nobeden zadet.

— (Policija) prišla je včeraj po noči dva navadna tata, pri katerih so našli več ključev, mnogo nakradenega blaga in listnico z 2 gld. — Včeraj popoldne ovadil se je delavec Luka Grahov iz Sminca pri Škofjiloki, da je kmetu Petru Demšarju ukradl kos platna in nekaj perila, ukradeno blago prodal, denar pa zapravil. Vse tri tatove izročili so sodnji.

— (Ljudske knjižice), katero izdavata gg. Kordež in J. Leon v Mariboru, izšel je 2. snopič. Vsebinska mu je začetek povesti „Zlata vas“, katero je bil poslovenil pokojni Fr. Malavašič. Ljudsko knjižico še jedenkrat toplo priporočamo. Cena snopiču je samo 6 kr.

— (Tovorni promet) iz Ljubljane v Trst in na Reko se je zopet otvoril.

— (Vabilo) k slovesni besedi v spomin Valentinu Vodniku, katero priredi „Narodna čitalnica“ v Vipavi dne 2. februarja 1885 v svojih prostorih. — Spored: 1. Slavnostni govor „Vodniku“ v spomin, govori g. V. Rohrman. 2. „Ilirija oživljena“, moški zbor. 3. Vilhar: „Slavjanska“, moški zbor. 4. Hajdrih: „Mladini“, moški zbor. 5. Stare: „Blaznica v prvem nastropju“, vesela igra v jednom dejanji. 6. Komični prizor s petjem. 7. Ples. — Svira godba Bianchi iz Trsta. Vstopnina 30 kr., sedež 20, vstopnina k plesu 50 kr. K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Vabilo k veselici), katero priredi Sežanska Čitalnica dne 2. febr. 1885 v prostorih gosp. viteza Scaramanga. — Spored: 1. Tombola. 2. Ples. Pri plesu svira izvrsten češki orkester. Vstopnina 40 kr. za osebo. Začetek ob 7 $\frac{1}{2}$ uri zvečer. Odbor.

— (Direktni davki v Trstu 1884. leta.) Tržaški davkoplačevalci nanosili so minulo leto v mestno davkarijo

državnih davkov za	1,365.680 gld. 40 kr.
in raznih doklad za	526.428 „ 37 „
tedaj vkupe	1,892.108 gld. 77 kr.

Razne vesti.

* (Svečanostno odprtje Praškega „Rudolfinuma“ preloženo.) Za danes napovedano svečanost slovesnega odprtja „Rudolfinuma“ v Pragi preložili so za kakih 14 dni malo bolehnosti našega cesarjeviča Rudolfa. Dan lepe slovesnosti objavil se bode pozneje.

* (Cesarska milost.) V Rimavski Soboti bil je nedavno nek sosebno reven gimnazijalec radi tatvine obsojen na 6 mesecev v zapor. Dobili so ga v odprtej shrambi, kamor je došel si malo tolažit svoj lačen želodec. Po naglo minulem kosilu odnese saboj še 27 kr. denarja. Nesrečni dijak predložil je našemu cesarju ponižno prošnjo za milost ter prav živo naslikal in potožil svoje ubogo življenje rekoč, da je lakota huda žena. Usmiljeni naš vladar odpustil mu je velikodušno popoln vso kazn in vse njene posledke ter poslal razun tega še 100 gld. v podporo za nadaljno gimnazijsko šolanje.

* (Dijamantna poroka.) V nedeljo 18. dan t. m. praznovala sta v Landskronu na Českem Ivan in Katarina Pifl 60 letnico svojega zakona. 7 otrok, 18 unukov in 10 praukunov čestitalo je srečnim jubilarom, katera sta kljub visoki starosti še jako čvrsta in zdrava. Le jednega sina srečne dvojice ni bilo prisotnega, sina, ki je kot kaplan pri ranjku grofu Chambord-u v Frohsdorf-u umrl.

* (Bogat berač.) V Příbramu na Českem prišli so 14. t. m. 50 letnega prosjaka Dragotina Havranek-a iz Amschelberga. Pri policiji našli so mej preiskavo pri njem v ozlu žepnega robca 835 gld. in sicer 5 stotakov, 5 petdesetakov, 5 desetakov, 4 petake, 10 srebrnih goldinarjev, 4 bankovce po goldinarji in za jeden goldinar drobica. Skoraj bi ne bilo treba prosjaciati še krepkemu možu,

* (Požar.) Velika tovarna za izdelovanje sukna v Aachen-u, v kateri si je več sto ljudi služilo svoj kruh, pogorela je 18. t. m. do tal. Škoda, katera zadene sedem zavarovalnic, je velika.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. jan.	7. zjutraj	741.84 mm.	— 8.2° C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	740.08 mm.	— 2.0° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	740.65 mm.	— 7.8° C	sl. svz.	obl.	

Srednja temperatura — 6.0° za 4.0° pod normalom.

Dunajska borza

dne 24. januarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. 05	kr.
Srebrna renta	83	85
Zlata renta	106	25
5% marena renta	98	50
Akcije narodne banke	865	—
Kreditne akcije	300	80
London	123	55
Napol.	9	77
C. kr. cekini	5	79
Nemške marke	60	35
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	126
4% državne srečke iz l. 1864	100 gld.	172
4% avstr. zlata renta, davka prosta	105	40
Ogrska zlata renta 6%	—	—
„ 4%	97	45
„ papirna renta 5%	93	55
5% štajerske zemljišče odvez oblig.	104	—
Dunava reg srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obć avstr. 4 $\frac{1}{2}$ % zlati zast listi	122	50
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	112	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50
Kreditne srečke	100 gld.	176
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	104
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	215	—

J. C. Juvantiča trgovina z vinom v Ljubljani
proda

300 sodov

od 1 do 7 hkl.

(50)

Vsak dan sveži

pustni krofi

pri
JAN. FÖDERL-u,
Lingove ulice. (16-4)

Prave, garantirane

voščene sveče in voščene zavitke

priporoča visokočastiti duhovščini in gospodom trgovcem po najnižji ceni

OROSLAV DOLENEC,
svečar v Ljubljani. (12-8)

FRANC STAJER,

c. k. notar in zagovornik v kazenskih stvareh,
odpre (47-1)

v torek dné 27. januarja 1885

svojo pisarno

v Metliki

v graščini vlt. dr. Jos. Savinskegg-a.

Dr. Spranger-jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodec, omedlevici, glavobolu, trebušobolu, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnosti itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekla 50 in 80 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodni, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716-12)

Przed użyciem.

Extrait de Noix

du Dr. Thomson.

Sredstvo, ki daje sivim lasem v 14 dneh prejšnjo barvo; ne barva niti kože, ne perila, temveč samo lase. Ako se hoče sive ali rdeče lase takoj črno ali rjavno pobarvati, treba je samo mojega

Extrait de Noix de Galle.

Cena lončka: Extrait de Noix 3 gld., Extrait de Noix de Galle 2 gld. 50 kr. (720-3)

Zaloga v Ljubljani pri Edvardu Mahr-u, parfumerji.

po użyciu.

Manjši hôtél

ali

večja gostilnica

v Ljubljani ali na deželi kje na Kranjskem, katero zelo obiskujejo trgovci in drugi tujci. išče se v najem. Ponudbe vsprejema Fran Müller-jeva časnikarska agentura v Ljubljani. (51-1)

Bock, cesarsko
in eksportno pivo

v steklenicah
(6-4) priporoča

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Važno

za vsacega trpečega na živcih.

Samo z elektriko se dá do temeljito odstraniti slabosti živcev. Moj novi induksijski aparat (električni strojek) se dá lahko rokovoditi in bi ne smel manjkati pri nobeni rodbini. Trganje, revmatizem, omedlevica, zobobol in revmatični glavobol in sploh vse bolezni živcev ozdravijo se z induksijskim aparatom. Cena aparatu z obširnimi nakazilom, kako rabiti, 8 gld. — Naročiti se morejo samo direktno pri meni. (741-18)

Dr. F. Beeck, Trst, 2 Via Pontares 2.

Bittner's
CONIFEREN - SPRIT

ne smel bi manjkati v nobeni bolnišnici in otroški sobi: on je desinfekcijsko sredstvo veličastnega pristnega duha po gozdu in je posebno priporočati pri otroških boleznih, za v sobah otročnic in pri epidemijah. — Ker ima Bittnerjev koniferni sprit v sebi kot zdravilno znane balzamično-smolnate in eterično-oljnat snovi vedno zelene smreke v koncentrovani obliki, ga vsi zdravniki priporočajo pri plućnih in vratnih boleznih. Bittnerjev koniferni sprit se dobiva samo pri Jul. Bittner-ju, lekarji v Reichenau, Sp. Av. in v spodaj navedene zalogi.

Cena steklenici 80 kr., 6 steklenic velja 4 gld. Patentovani razpršilni aparat 1 gld. 80 kr. (706-10)

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ju, lekarji.

z varstveno znamko i Patentovani razpršilni aparat ima ulito firmo: „Bittner, Reichenau, N.-Oe.“

Pristen samo

Prsten samo

Ustanovljeno 1847, na Dunaji in Budapešti od 1861.

Ivan Hoff-a zdravilno pivo iz sladnega izvlečka
1 steklenica 60 kr.

Ivan Hoff-a koncentrovani sladni izvleček
1 st. gl. 1.12, m. st. 70 kr.

Ivan Hoff-a bonboni iz sladnega izvlečka za prsi
pristni samo v modrih zavitkih à 60, 30, 15 in 10 kr.

Ivan Hoff-a zdravilna sladna čokolada po 1/2 kilo I. gl. 2.40, II. gl. 1.60, po 1/4 kilo I. gl. 1.30, II. 90 kr.

Srečni zdravilni vspehi
pri hujšanju, pomanjkanju
apetita in brezspanju.
kašlj.

Gospodu

IVANU HOFF-u.

izumitelja in izdelovalca preparatov iz sladnega izvlečka, c. kr. dvornemu založniku skoro vseh suverenov evropskih.

Dunaj, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

V Trstu, 1. oktobra 1877.

V. bl. Po rednej rabi Vaše Ivan Hoff-a zdravilne sladne čokolade vidim z veseljem precejšen vspeh na meni, na telesu sem se zredil, kašelj, ki me je jako mučil, je precej popustil, in zadobil sem popolnem apetit in spanje. Prosim z nova (sledi naročitev).

Z velespoštovanjem

Narciss Stefanoppolo,

Corso Stadion 11, v Trstu.

V Gorici, 6. septembra 1882.

Lansko leto sem porabil 6 steklenic Ivan Hoff-a sladnega izvlečka; te so okrepile moje zdravje, mi dobro dele in pomagale.

Prosim mi za letos zopet precej 12 steklenic po poštne povzetji poslati.

Z velespoštovanjem

Josip Bisljak,

v Gorici, via Vogel 3.

Zdravniško zdravno poročilo.

V Rudolfovem na Kranjskem,

27. novembra 1882.

Naročeno Ivan Hoff-a zdravilno pivo dobro upliva in prosim tedaj mi je zopet poslati 13 steklenic in štiri zavitke Ivan Hoff-a bonbonov iz sladnega izvlečka.

Dr. Gustav Fischer,

c. kr. polkovni zdravnik, začasnó

(583-6)

Glavne zaloge:

Ljubljana: Peter Lassnik; Kranj: Fran Dolenc; dalje: Postojna: Docrat & Dietrich; Kočevje: Edvard Hofmann; Idrija: Fran Kos; Rudolfovo: Dom. Rizzoli, lekarna; Ribnica: Janez Pauser; Zagreb: C. Arazim Salvatorjeva lekarna, nadbiskupska lekarna, lekarna usmiljenih bratov; Celje: Kupferschmidt, Marek, lekarni; Reka: G. Catti, lekarna, Fr. Jechel, N. Pavačič, drogeriji; Gorica: G. Cristofolletti, dvorna lekarna; Celovec: W. Thurmwald, lekarna; Maribor: W. König, lekarna, F. P. Holasek; Tržič: J. Raitharek; Pulj: G. B. Wassermann; Ptuj: J. Kasimir; Trst: F. S. Prinz Seravalle, Zanetti, lekarni; Beljak: F. Scholz, dr. Kumpf-ovi dediči, lekarni; Zader: Chr. Mozocco, N. Androvice, lekarni.

60 visocih odlikovanj.

Popolna razprodaja.

Ker opustim svojo trgovino, poprodalo se bode vse

galanterijsko, igriško, drobno in
jekleno blago

na debelo in drobno po jako znižanej ceni

Z velespoštovanjem se priporoča

(23-5)

LEOPOLD PIRKER,

v Ljubljani, na voglu Špitalskih ulic.

Hiša

s kosovi zemlje v jako živahnem trgu na Spodnjem Štajerskem, kjer je železniška postaja in sedež okrajnega sodišča,

proda se

iz proste roke. Hiša je v sredi trga na solnčni strani, jednodstropna, solidno zidana, ter ima veliko prodajalnico in jedno nadstropje visoko gospodarsko poslopje, kleti in hlev, v njej sedaj dobro obstoji prodajalnica z mešanim blagom in usnjem; pripravna je posebno za kako potniško gostilno, kakor tudi za vsako drugo podjetje. —

Kaj več pove neposrednim kupcem

(28-3)

Urbaček, Burggasse Nr. 7, v Mariboru.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

LEKARNA JULIJ pl. TRNKOCZY.

Spodaj navedene specialitete, ki so po večletni izkušnji za izvrstno uspešne pripoznane, ima vedno čiste v zalogi in razpošilja takoj po

poštne povzetji

lekarna JULIJ pl. TRNKOCZY-ja

„pri samorogu“

v Ljubljani, Mestni trg h. št. 4.

Mazilo za lase, jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob njem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim uspehom pri tisočih. 1 lonček za dolgo časa samo 60 kr.

Francosko žganje najboljša vrste, ljudstvu priljubljeni lek; mala steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z obširnimi navodoma za uporabo.

Parizki prašek za dame, bel in rožast, v škateljah po 30 kr., s pravo rožino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.

Orientalni dišeči prašek odvzame, če se dene mej perilo, neprijeten duh po mili in razširja prijetno vonjavo. 1 zavitek 30 kr.

Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odlično najboljšo sredstvo zoper vsako ozeblino in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodlom vred 30 kr.

Zdravilo za kurja očesa, gotovo uplivačo sredstvo, treba samo zvečer s čopičem namazati. 1 steklenica samo 40 kr.

Malaga najfinejša v botelijah po 60 kr. Rum najfinejši v botelijah po 30 in 60 kr.

Čaj najfinejši v zavitkih po 30 in 50 kr. (45-1)

Izdelki morajo imeti, da so pristni zraven stoječi podpis in zgornjo obrtno varstveno marko.

Jul. Trnkoczy

Razpošilja se vsak dan po poštne povzetji.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.